

Overweging De Cromhoff Enschede

Bij Zondag jaar A 4 juni 2023 – H. Drie-eenheid “Wie in Hem gelooft”

Exodus 34,4b-6.8-9 / 2 Kor. 13,11-13 / Joh. 3,16-18

Vandaag gaat het over de heilige Drie-eenheid. Onze God is een Drie-ene God, een God in drie personen, die alle drie helemaal God zijn. Zo denken we aan Hem wanneer we een kruis slaan – aan het begin van de viering, bij de lofzang, bij gebed – in de naam van de Vader, de Zoon en de heilige Geest.

De Vader, Schepper van hemel en aarde, die ons en ons verstand te boven gaat – het grote mysterie van ons bestaan.

De Zoon, onze heer Jezus Christus, die ons leert hoe we in liefde, vrede en verbondenheid met elkaar moeten omgaan en die in ons leeft als liefdevolle, vergevende leraar.

De heilige Geest, die ons omhult en die we afgelopen weekend hebben verwelkomd, met Pinksteren, die ons in beweging zet en inspireert. De heilige Geest, die de Trooster en de Helper wordt genoemd.

Deze drie personen zijn helemaal God én zijn sámen God: ze zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. Ze voeden elkaar, verwijzen naar elkaar, helpen elkaar – en ze voeden ons, verwijzen naar ons en helpen ons – alles om ons de liefde te leren die ons goed doet, ons recht doet.

Zo was God bij Mozes in de woestijn, met zijn volk onderweg. Zo zijn wij soms in een woestijn, in een uitzichtloze situatie, onderweg naar een onbekend doel. Dat kan ons angstig en onrustig maken. Maar God zei dat zijn naam ‘Ik ben er’ is. Hij is er ook in alle moeilijke omstandigheden. Ook al is Hij onzichtbaar, als in een wolk; Hij staat naast ons, zoals bij Mozes, en geeft ons telkens nieuwe kansen.

Dat besef kan diepe dankbaarheid geven. Ondanks alles. Dat besef kan een ander mens van ons maken. Dan zijn we als het ware opnieuw geboren. Dát is wat Jezus Nikodemus onderwijst over dat nieuwe leven.

Nikodemus, een schriftgeleerde, komt 's nachts bij Jezus op bezoek om zich te laten onderwijzen. Misschien omdat hij niet wil dat anderen weten dat hij bij Jezus aanklopt voor goede raad.

Zijn wij niet een beetje als Nikodemus? Ook wij kunnen nog zo geleerd zijn en toch niet willen toegeven dat we het allemaal zelf ook niet weten. Het geheim van het leven, het geheim van echt, liefdevol leven. Maar hij klopt wel aan bij Jezus, zelfs diep in de nacht.

Hoe is dat bij ons, in onze nachten van geloof? Is het voor ons niet ook soms helemaal donker om ons heen, verliezen wij niet soms ons geloof en onze hoop bij alle narigheid die ons overkomt? Hoe kunnen we ons dan voorstellen dat er een nieuw leven mogelijk is?

Maar kloppen *wij* dan aan bij Jezus? En luisteren we dan ook naar hem? Dat aankloppen is als gebed – blijf Jezus in gebed vragen wat hij bedoelt, en luister – en de nacht zal opklaren, het zal licht worden.

Jezus leert Nikodemus, *ons*, dat we een wedergeboorte niet letterlijk moeten opvatten, maar met gelovige ogen moeten verstaan. Het is niets lichamelijks, maar geestelijks. Het is de ommekeer in hoe we in ons leven staan, in hoe we naar elkaar en naar God kijken.

Het is dat diepe besef dat wij geschapen en gewenst zijn door onze Vader en gedoopt met water, gevormd door het vuur van de heilige Geest, nieuwe mensen worden. Nieuwe mensen in Christus.

God heeft zijn Zoon niet gezonden om de wereld te oordelen, maar opdat wij door Hem worden gered.

God is op aarde gekomen om met ons *mee* te leven. Dat vieren we elk jaar met Kerstmis. Hij weet hoe het is om mens te zijn en hij weet hoe het is om vrienden te verliezen, om bespot te worden, om verdriet te hebben, bang te zijn. Daar veroordeelt hij ons niet *toe* en daar oordeelt hij niet *over*.

God lijdt in Jezus met ons mee – en dat deed hij tot het uiterste toe. Hij gaf zijn leven voor ons, omdat hij van ons houdt, om ons te redden. Dat herinnert ons er steeds aan hoe dicht hij bij ons staat als óns lijden treft.

Dat betekent niet dat ons lijden zinloos is of niet belangrijk, maar het betekent dat God ons lijden serieus neemt en tot ons einde toe trouw blijft.

Bij het scheuren van het voorhangsel, bij Jezus' dood, werd Gods liefde zichtbaar: de hemel ging open en Jezus gaf de Geest.

Jezus werd *door ons* bewogen – laat ons *door hem* bewogen worden, door zijn Geest, vanuit die alomvattende, scheppende liefde van God de Vader. Hij is het die in ons geboren wordt en in ons leeft.

Jezus' vraag aan ons vandaag is of we daarin kunnen geloven en zo andere, nieuwe mensen willen worden – of we bewogen willen worden door de heilige Geest die ons troost en helpt en inspireert.

Met de heilige Drie-eenheid mogen wij geloven dat de Heer een barmhartige en medelijdende God is, groot in liefde en trouw. Verbonden met ons, zoals ook wij met elkaar verbonden zijn.

We leven niet alleen. We zijn geschapen, voor elkaar en met elkaar. Wij worden geroepen om trouw te zijn aan elkaar, om naar elkaar om te zien, om elkaar bij te staan waar het nodig is en elkaar steeds een tweede kans te geven. Zodat we recht doen aan elkaar. Zodat we kunnen leven in vrede.

Met onze Drie-ene God staan we er niet alleen voor. In de naam van de Vader, de Zoon en de heilige Geest.

Amen.